

Herferðin í Dagblaðnum heldur fram:

Teir hunddálka svartkjaftavinnuna

ANDSTØÐUBLØÐINI royna at málá stöðuna so svarta sum møgult. Bløðini, og tey, sum taka til orðanna, hava fullkomiliga gloymt øll framtig, hend eru, eins og tey gloyma ráðaloysið og allar ónollurnar, undanfarna landsstýrið legði fyr almennig.

Í HERFERÐ sini hevur Dagblaðið í seinastuni hunddálkað svartkjaftavinnuna og teir, sum hava roynt at fáa hetta velduga tilfeingi, sum svimur í Norðuratlantshavi, til sættis. Og í síðstu viku fær samgongan skylduna fyr, at tað er torført at málá skipini. Ella nekur linuskip.

SJÁLTVUR stavnamaðurin brúkar tær nógvu innheitingarnar hjá sakførarunum sum dømi — ella prógv — um, hvussu illa stætt tað er. Tó sigur hann ikki nakað um stöðuna, tá hansara egni landsstýrismaður fyr fyr árum síðani rópti um geilur, at ikki bara fiskivinnan, men alt samfelagið var í kreppu!!!

TEIR nógvu lesararnir fáa tiverri ta fatan, at teir, sum uppi undir væðingini á Traðarvegi leggja sjónarmið fólkaflaksins fyr almennig, sita í ovfarakæti og gnyggja sær í hendurnar, tá teir viðgera svartkjaftavinnuna, soleiðis sum orðini falla um t.d. Polarfarið og Andrias í Hvannasundi. Serliga hevur Dagblaðið ilt av, at nakrar og tjúgu milliónir krónur eru brúktar til royndir. Óivað eru hesar milliónirnar farnar væl, og

viðmerkingar

koma margfaldar inn aftur, um tað eydnast at fáa gongd á svartkjaftavinnuna. Men fyrst og fremst sigur hetta okkum nakað um, at vit brúka alt ov litið til gransking og royndir á fiskivinnuøkinum.

SAMBÆRT teimum grunnu politisku sjónarmiðum Dagblaðsins er tað so torført at málá skipini, ti tað almenna setir fólk í stórv dag og dagliga. Bæði skiparar og maskinmeistarar! Tað almenna hevur sett fleiri fólk í stórv, men tað er ikki so lægt, ti nógvir almennir stovnar hava verið undirmannadír. Ja, sjálvt formaður fólkaflaksins vil hava stovnararnar at hava longur opið, og hesum taka vit sjálvandi undir við. Men limatalið er ikki økt meira enn 200 seinasta 4 árin, so øll eru ikki farin í almenn stórv.

MEN nú eitt kveldi segði ein bankastjóri í sjónvarpinum, at starvsfólkatalið bara í tí eina bankanum var økt við 100 eftir tveimum árum! Hvussu nógv er talið so ikki økt í hinum peningastovnunum, edv-fyrirøkunum, ráðgevanum verkfrøðingunum, grannskoðaravirkjunum og bókhaldsstovnunum, sum gróvra sum hundaland? Og ikki at gloyma allar tær nógvu, nýggju og glæsiligu handilsfyrirøkurnar! Tær krevja eisini fólk. Tað er ikki so langt síð-

an, at ein flakavirkis-stjóri gramdi seg um fólkatrot, ti flakavirkisur heldur fóru til arbeiðis í einum handilshúsi suðuri í Havn. So tað er ikki bara tað almenna, sum er farið við fólkinum í høvuðsvinnuni, DB!

SJÁLVANDI harmast vit um, at fólk rýmur úr høvuðsvinnuni. Og her ber til at spyrja, hvi fólk rýmur. Sosialurin hevur í fleiri ár saman við fakfelagsleiðarum vist á, at umhvørvið á t.d. flakavirkjunum var ikki nóg gott. Men hvørja ferð er DB lopið upp á bakkeini — og tosað um álop á vinnuna. Ein onnur orsök — kanska høvuðsorsøkin — er tað alt ov nógva privata og almenna byggivirksemið, ti ov nógv er komið upp í røkur.

MEN í hesum sum í so nógvum forum er torført hjá Dagblaðnum og fólkaflakkinum at blása og hava mjøl í munninum samstundis. Tí samstundis sum DB finst at, at ov nógv er farið í gongd eftir stuttari tíð, so verður funnist at almennari stýring.

TAÐ rætta hevði sjálvandi verið, at Landsverkfrøðingurin, Landsarkitekturin ella onkur líknandi stovnur hevði eina stýring á allari almennari og privatari storbýgging, so ein ávis raðfesting varð gjørd.

FÓLKAFLOKKURIN finst ferð eftir ferð at ti ov nógvu ovnýtsluni, men ikki vildi hesin flokurin hjá teimum væl-etableraðu vera við at gera tiltøk at tálma nýtsluni eftir ein týandi

reallønrvøkstur. M.a. av lækkandi oljuprisinum, tá hetta landsstýrið hevði sitið eina tíð. Hann mælti heldur til uppsparing við skattafyrirminni. Uppsparing fyr tey pengasterku. Og aftur her svikur logikkurin. Samstundis sum tað verður funnist at, at búskapartiltøkini munaðu ov litið, so verður landsstýrið lastað fyr at hava tikið so og so nógv frá lönararbeiðarunum. Við tí úrsliti, at lönarkrevini gjørdust stór. Men kundu tey gerast annað enn stór, eftir at real-lønin minkaði eini 20-25 prosent undir seinasta landsstýri?

Í SAMBAND við manningartrot kemur ikki Dagblaðnum til hugs, at veiðinøgðin av botnfiski eftir bara trimum árum er minkað úr 130.000 tonsum niður í eini 117.000 tons á Føroyaleiðunum. M.a. ti at undanfarna landsstýrið litið og einki gjørdi við stovnsrøkt. Og harafturat eru fiskaprisirnir falnir munandi og falla stóðugt. Men høvuðsinnihaldið í upp-

skotunum frá andstøðuni til loysn av trupuleikunum er meira studningur. Studningur til ovurfisking — til niðurfisking av okkara tilverugrundarlagi. — Hevði tað ikki verið betur at lagt ein part av flotanum eina ávís tíð og galdið skipi og manning endurgjald?

FYRI stuttum hoyrdu vit, at ein nýkosin búskaparvismaður í Danmark fanst at tí nógva stuðlinum til danska jarðarbrúkið, sum í ár kemur upp í einar 6 milliardir krónur. Hann visti á, at nógvir garðar vóru ikki førir fyr at bera seg figgarliga, og stuðulin bara skjýtur pinuna út í framtíðina. Vismaurin segði, at ein strukturbroyting má til. Men hóast alt er stuðulin til hesa høvuðsvinnu Danmarkar bara 6 milliardir krónur — ella 1200 krónur fyr hvønn dana. Hjá okkum kemur stuðulin til fiskivinnuna helst at tátta í teimum 400 milliónunum í ár — ella út við 10.000 krónur fyr hvønn føroying. (Umframt alt vit gjalda í al-

mennum veðhaldum).

STUÐULIN — ella umbyti, ti allur útflutningurin kemur jú frá fiskivinnuni — hevur verið neyðugur í eini umleggingartíð. Men nú er tíðin komin til at vit mugu hugsa fram eftir og spyrja okkum sjálvi, hvussu vit fáa okkara minkandi tilfeingi best til sættis, og skera har, neyðugt er at skera har, byggja út, har neyðugt er at byggja út. Her mugu grundleggjandi útgreiningar fara fram og vit mugu leggja niður vanahugsan og fordomar. Tey flestu ásanna, at vit fáa ov litið fyr matvøru-útflutning okkara úr heimsins reinsta umhvøvi. Eitt er so heilt vist, og tað er, at sambandið millum lögukostnað og útflutningsvirðið er heilt galið, tá studningstørvurin er so høgur. At enda: viðgerið henda spurningin í álvara — tí talan er um okkara framtíð og okkara tilverugrundarlaga — og þrúkið hann ikki til partapolitiskt orðabrásk.